

i Børnenævnets Myndighedsomraade efter Værgeraadets Forslag § 10, Stk. 2 og 3 bortfalder.

Til §§ 105 og 106.

Svarer til §§ 11 og 12 i Værgeraadets Forslag og erstatter §§ 24 og 17 i Værgeraadsløven.

Til §§ 107 og 108.

I dette Kapitel er i Almindelighed kun optaget de Bestemmelser, der særlig gælder for Københavns Kommune, medens det ikke er anset for nødvendigt at fastslaa, at de øvrige Regler i Afsnittet er gældende for Børnenævnet. Med Hensyn til Bestemmelserne i §§ 107 og 108 har man dog anset det rigtigst udtrykkelig at nævne dem for Børnenævnets Virksomhed.

Kap. VII.

Til §§ 110—122.

Kapitlets Bestemmelser svarer til Bestemmelserne i Børneværnsudvalgets Forslag Kap. III.

Med Hensyn til § 110 (Børneværnsudvalgets Forslag Kap. III, § 1) bemærkes, at man vel i Princippet med Børneværnsudvalget er enig i, at Tilsynet med et Barn, der har været inddraget under Tilsyn paa Grund af, at der er ydet offentlig Hjælp til Familiens eller Barnets Underhold, ikke bør ophøre, forinden der er skabt Sikkerhed for, at Familiens Forhold virkelig er varig forbedret, men at man dog har fundet det rettest dels at indskrænke den af Udvalget foreslaaede Regel saaledes, at Tilsyn kun skal føres med Børn i Familier, der modtager vedvarende Kommunegæld eller Fattighjælp, dels at indskrænke det Tidsrum, i hvilket Tilsyn kan føres, til 3 Maaneder efter den sidst ydede Hjælps Ophør.

Med Hensyn til § 112, Stk. 1, (Børneværnsudvalgets Forslag, Kap. III, § 3), der svarer til § 5 i Loven af 28. Marts 1923, bemærkes, at man har anset det for rigtigst, at det fastsættes, at der for Piger og for Drengene under 7 Aar i Reglen skal beskikkes en Kvinde som tilsynsførende, paa samme Maade som fastsat i § 125 for de i Kap. VIII omhandlede tilsynsførende.

I § 115 (Børneværnsudvalgets Forslag Kap. III, § 6) er der foretaget den Ændring, at Aldersgrænsen for Personer, der kan faa Plejetilladelse, foreslaas forhøjet fra 55 til 60 Aar, idet man anser denne Forhøjelse for forsvarlig; den nuværende Regel har vist sig uheldig i Tilfælde, hvor et Barn ønskes anbragt hos nære paarørende, f. Eks. hos dets Bedsteforeldre.

Endvidere har man ment at kunne lade den af Børneværnsudvalget i Paragrafens

andet Stykke, sidste Punktum, foreslaaede Regel om, at Plejebørn ikke bør anbringes hos Personer, der nyder vedvarende offentlig Understøttelse, udgaa, da der iøvrigt findes tilstrækkelig detaillerede Regler til at sikre, at Plejeanbringelse kun sker i forsvarlige Hjem, og da den ommeldte Regel ej heller findes at stemme med Lovforslagets Principper om Betydningen af at modtage offentlig Hjælp, til hvilken der ikke er knyttet særlige Retsvirkninger.

Endelig har man anset det for nødvendigt, at der stilles mindre rigoristiske Krav end af Børneværnsudvalget i Stk. 3 foreslaaet med Hensyn til Omfanget af den Lægeattest, der skal præsteres af Plejehjem, ligesom det næppe er nødvendigt at give særlige Regler om, hvor Barnets Sengested maa være anbragt.

I § 121 foreslaas, at Anke over de sociale Udvalgs Beslutninger i Henhold til dette Kapitel sker til Amtet, i de i § 50, Stk. 1, 2. Pkt., nævnte Kommuner til Socialministeren, idet man ikke mener, at der, som af Børneværnsudvalget i Kap. III, § 12, foreslaaet, i disse Tilfælde foreligger tilstrækkelig Grund til at henlægge Anken til særlig Myndighed, Landsnævnet for Børneforsorg. Den foreslaaede Ordning, der stemmer med Reglen i Loven om Tilsyn med Børn af 28. Marts 1923, byder ogsaa den Fordel, at Afgørelsen henlægges til de Myndigheder, der har den letteste Adgang til at gøre sig bekendt med Forholdene paa Stedet.

Kap. VIII.

Til §§ 123—129.

Bestemmelserne i dette Kapitel svarer til Bestemmelserne i Børneværnsudvalgets Forslag Kap. II.

I § 124 (Børneværnsudvalgets Forslag Kap. II, § 2) foreslaas — med samme Motivering som ad Forslaget til § 121 — at Anke over de sociale Udvalgs Beslutninger om Iværksættelse af forebyggende Foranstaltninger skal ske til Amtet, i de i § 50, Stk. 1, 2. Pkt., nævnte Kommuner til Socialministeren.

I § 127 (Børneværnsudvalgets Forslag Kap. II, § 5) har man, selv om det ikke er af større praktisk Betydning, anset det for rigtigst at fastslaa, at der ikke kan ydes Tilskud til forebyggende Institutioner, der indgaar som Led i det almindelige Skolevæsen, jfr. Stk. 3. Med Hensyn til § 128 (Børneværnsudvalgets Forslag Kap. II, § 6) bemærkes, at Ministeriet har ment at burde ændre Børneværnsudvalgets Forslag i Stk. 2 om, at der af det sociale Udvalg kan ydes Betaling til forebyggende Institutioner for